

BİR KONGRENİN ARDINDAN...

Abdülaziz EDİZ(*)

Turizmin devlet politikası olarak ele alındığı ülkemizde, hükümet programlarında büyük yer verildiği için, turizmin gelişmesine ilgi duyan herkesin devlet desteğinin büyük imkânları ile seferber edildiğini görüyoruz. Bu nedenle, 1980'li yılların başında 60.000 civarında olan turistik belgeli yatak kapasitesi 1990'da 160.000, 1991'de 190.000'e ulaşmıştır. Bununla kalınmayıp, ev pansiyonculuğu da hızla gelişmiştir. Devletin arazi tahsisleri, uzun vadeli düşük faizli kredileri ile altyapı destekleri ve "turizmci olacağım" diyen sanayici, yatırımcı, inşaatçı vb. çeşitli işkollarında belirli bir birikimi olan herkes, devlet desteği ve kamu arazileri sayesinde turistik işletme sahibi oldu. Özellikle sahibi oldu diyorum, çünkü; Türk toplumunun önemli bir hasletinin sahip olmak olduğunu hepimiz biliyoruz.

Ancak, turizmde sahip olma anlayışının tam tersine işlemesi gerektiğini öğrendiğimiz zaman, turistik işletme sahibi anlayışını turizmci olma duygusuna dönüştürmüş olacağız. Tabi ki beklenen de bu.

Fakat bir şeye sahip olunca, o konuda her şeyi biliyorum; "ben-

den daha iyi bilen olmaz" duygusuna da kapılıyoruz. "Sanayiciyiz, inşaatçıyız, sanatçıyız" diyebilmek için uzun yıllar gerekiyor. Babadan kalma işkollarında bile yıllarca babanın yanında yetişmek için çalışıldığını kim inkâr edebilir? Ya saygın bir sanatçının, o saygınlığı kaç yılda elde ettiğini sanırım en iyi sanatçı bilir. Biz de her işkolunda meslek sahibi olabilmek için yılların önemini inkâr edemeyiz. Ancak on yıl içerisinde çeşitli iş alanlarından kendi imkânı ve devlet desteği ile 2000'in üzerinde turistik tesis yaptık. İşletme sahibi olduk,

turizm alanına atıldık. Ancak henüz, sanırım "turizmci" olmadık. Çünkü, bunu en son Kuşadası'nda yapılan Ulusal Turizm Kongresi'ne katılmak suretiyle daha iyi görebiliyoruz.

Yanlış anlamadınız; Ulusal Turizm Kongresi, Kuşadası gibi 8590 turizm belgeli otelin bulunduğu bir beldede düzenleniyor. Vatan sathındkia 2000'in üzerinde turistik otelin sadece Kuşadası'nda 100 civarında turistik belgeli oteli olduğunu gözönüne getirirsek, her otelden en az iki kişinin katılması gerekir. Diğer işkolları ile bu sayı iki misline çıkmalıdır.

(*) Abdülaziz EDİZ, Özer Türk Turizm Eğitim Merkezi (İZMİR) Müdürü'dür.

Çünkü Dokuz Eylül Üniversitesi'nin düzenlediği kongreye 8 üniversiteden öğretim üyeleri, profesörler, dekanlar ve rektör yardımcılarında oluşan turizme gönül vermiş bilim adamları ve diğer tebliğ sunucularla beraber, 3 günlük Kongre'de 40'ın üzerinde tebliğ sunuldu. Zaten Kongre'ye katılanların da sayısı, sanırım 50 kişiyi geçmiyordu. Salona baktığımız zaman tebliğ sunucu ve organizatörler dışında birkaç kişilik üniversite gençlerini görüyoruz.

Memleketin son on yılda yarattığı turizm sektörünün sahipleri, sizler nerelerdesiniz? Bu 8 üniversitenin saygın bilim adamları! "Turizm Kongresi"mi yaptılar, yoksa sayın profesörler katılımcılara ders mi verdi? Katılımcılar da profesörlerin huzurunda tebliğ sunup yeterliliklerini mi kanıtladılar? Turizm sektörünün saygın işadamları; böyle bir kongreye katılmak için ölü sezonda dahi zaman ayıramayan işletme sahipleri, lutfedip hiç değilse emrinize amade yöneticilerinizi gönderseydiniz, böyle bir Kongre'den onlar faydalansaydı olmaz mıydı!

Bu kopukluğun nedenini bilemiyorum, Kongre organizasyonundan mı? İşletme sahiplerinin ve yöneticilerinin vurdumduymazlığından mı? Ancak, şuna eminim ki kamu arazisi, kredi dağılımı veya kredi borçlarının ertelenmesi gibi konularda toplantı yapılsaydı, herhalde otel dolup taşar, herkesin haberi olurdu. Görünen o ki kimse balık tutmayı öğrenmiyor, pastadan pay almayı takip ediyor.

Her konuyu çok iyi bildiğini idda eden bu çok yıldızlı otellerin sahiplerinin gözleri gerçeği acaba ne zaman görecek? Bunlardan biri de Kongre'nin yapıldığı otel. Her tebliğcinin takdirlerini sunduğu bu tesiste gösterilen misafirperverliğe ben de

teşekkür ediyorum. Ancak o kadar da "minnet duymaya gerek yok" diyorum. Çünkü, henüz daha bir yılını dahi tamamlamamış çevre tanzimi ile de çalışmaları devam eden bu güzide tesisin personelini ve verdiği hizmeti kapıdaki yıldızlarıyla kıyaslamak mümkün değil. Ege'nin en güzide köşesinde 12 ay güneşi ve ılık havası ile dolu olan Kuşadası'nda pencere önlerinin ve cam kenarlarının naylon çiçeklerle süslenmesine gayret edilen bu güzel tesiste, her çeşit çiçeği yetiştirmek mümkünken, neden ruhsuz naylonlarla süslemeye dünyanın parası verilir? Bu nasıl mantıktır? Kimlerin önerisidir, bilinmez.

Böyle güzel bir bölgede ruhsuz ortam yaratmak için böyle bir gayrete ne gerek var? Ancak ne yazık ki, birçok otelimiz aynı anlayış ve uygulama içerisinde.

Diğer bir yönü ise, henüz yeni açılan tesisin ulusal ve uluslararası alandaki tanıtılma ihtiyacı. İki gün içerisinde tanışma şerefine ulaşamadığımız otel sahibinin de bu güzide topluluğa çıkıp hoşgeldiğiniz diyerek vereceği tanıtıcı bilgilerin; katılımcıların belleğinde daha fazla yer edeceği kanaatindeyim.

Tanıtımdan konu açılmışken, tanıtımla ilgili tebliğlerin sunulmasında sayın oturma başkanının yaklaşımına anlam vermek mümkün değil. Ulusal Kongre yapılıyor; turizmciler için turizmden nem alınan kurum, kuruluş, şirket, işletme ve şahıslar için, onların sorunlarına çözüm ve öneriler getirilecek. Ancak yapılan organizasyonla sadece tebliğciler getirilebilmiş.

Böyle bir ortamda Turizm Bakanlığı eleştirilerek, "Turizm Bakanlığı sadece tanıtımı yaparsa yeter" denilebiliyor.

Sayın bilim adamı, eleş-

tirdiğin Bakanlık, bu sektörün 78 yıl gibi kısa bir sürede devlet politikası içerisinde isteyen herkese her türlü kolaylığı, desteği, yardımı sağlamış ve 34 misli gelişme elde etmiştir. Turizm Kongresi'ne dahi katılmayan sektörün, göreve ne zaman, nereden başlayacağını Avrupa'da bu işi bilimsel yöntemlerle yapan ülkelerden örnekleri ile anlatırsanız, sanırım eleştirmeden daha faydalı işler yapmış oluruz.

Demek oluyor ki biz turizmciler, turizmin, her yönü ile başlangıcındayız. İşletme sahiplerinin ben biliyorum anlayışı ile kendilerini, ilgilendiren çalışmaların yapıldığından haberi yok, oysa özellikle ulusal turizm kararları alınırken oluşturulurken sektörün öncü ve istekli olması gerekir kanaatindeyim. Aksi takdirde, yapılan çalışmalar bizi hiçbir sonuca götürmez. Sonuçta şunu kabullenmeliyiz ki, artık herşeyi başkalarından bekleme zamanı çoktan geçmiştir. Sektör kendisiyle ilgili her konuda öncü ve katılımcı olmalıdır. Aksi halde bir yere gelmemiz beklenmemelidir.